

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év április hó 14. napján tartott tárgyaláson meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Fejér Megyei Bíróság 6.B.232/2006/21. számú ítéletét az I. r. vádlott tekintetében **helybenhagyja azzal, hogy az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének helyes jogszabályi megjelölése a Btk. 170. § (1) bekezdés és (6) bekezdés I. tétele.**

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fejér Megyei Bíróság a 2008. november 10. napján kelt 6.B.232/2006/21. számú ítéletével az I.r. vádlott bűnösségét életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében (Btk.170.§ (1) és (5) bekezdés), személyi szabadság megsértésének büntettében (Btk.175.§ (1) bekezdés) és könnyű testi sértés vétségében (Btk.170.§ (1) bekezdés) állapította meg. Ezért őt 1 év 8 hónapi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 60.000 Ft, meg nem fizetése esetén 2.000 Ft-onként egy napi szabadságvesztésre átváltoztatandó pénzmellékbüntetésre ítélte.

Az elsőfokú ítélet a II.r. vádlottal szemben kihirdetése napján jogerőre emelkedett.

A megyei bíróság ítélete ellen az ügyész az I.r. vádlott terhére a büntetés súlyosítása érdekében, az I.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés céljából fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.70/2009. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Eljárási szabálysértésként kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság egyes okiratokat felolvasás helyett csupán ismertetéssel tett a bizonyítás anyagává. Ezért tárgyalás tartásával bizonyítás felvétele útján indítványozta a nyomozati iratok 61. oldalon szereplő rendőri jelentés, a 147. oldalán található határozat felolvasását és ezekkel kapcsolatban az I.r. vádlott nyilatkoztatását. Ennek alapján a tényállás 2. pontja első mondatát szükségesnek látta pontosítani.

Egyebekben a tényállást megalapozottnak, a bűncselekmények minősítését törvényesnek találta.

A büntetés súlyosítása iránti igénye körében hangsúlyozta, hogy nem hagyható figyelmen kívül I.r. vádlott hosszabb időn keresztül tanúsított zaklató magatartása. További súlyosító körülményként kérte értékelni az erőszakos cselekmények elszaporodottságát, a 2. pontbeli cselekménynél a garázda elkövetési módot, illetve halmazat helyett a többszörös halmazatot. Nem tartotta indokoltnak az enyhítő szakasz alkalmazását, ezért annak mellőzésével indítványozta, hogy az ítélőtábla súlyosítsa a szabadságvesztést. Egyben azt a maximális tartamú próbaidőre függesse fel, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A másodfokú tárgyaláson a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője mindenben az átiratban foglaltak szerint szólalt fel és az ott írt indítványt tette.

A védő felszólalásában a tényállás 1. pontjában rögzített tényállást nem vitatta. Kifogásolta ellenben, hogy a tényállás 2. pontjában az elsőfokú bíróság nem fogadta el védece védekezését, amely szerint II.r. vádlott váratlanul támadt rá a fokossal, ő csak védekezett. Az ütés kivédésére felemelte a kezét és ugyanabban a megtámadott helyzetben elővéve a sniccert, azonnal szúrt. Jogos védelmi helyzetben cselekedett, ezért a felmentését kérte az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete alól. A terhére maradó bűncselekmények miatt intézkedés alkalmazására tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy változtatott az életén, rendezetten él élettársával és kiskorú gyermekével.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítélőtábla a Be.349.§ (1) bekezdése értelmében, a fellebbezéssel érintett I.r. vádlott tekintetében kétirányú perorvoslatok folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság egyes perrendi szabályokat megsértett eljárása során, amelynek következménye azonban kiküszöbölhető volt a másodfokú eljárásban.

Az elsőfokú bíróság a Be.301.§ (1) bekezdését figyelmen kívül hagyta, amikor a felhasznált okiratokat nem felolvasás, hanem csupán azok ismertetése útján tette a bizonyítás anyagává. Ezért az ítélőtábla tárgyalást tartott, amelyen a részleges megalapozatlanságot a következő okiratok felolvasásával kiküszöbölte. (Be.353.§ (1) bekezdés)

- A nyomozati iratok 15. oldalán a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság rendőri jelentését a sértett azon bejelentéséről, hogy az I.r. vádlott 19-19.10 óra körül lakóházuk előtt késsel megszúrta édesapját.
- A nyomozati iratok 16. oldalán a Sárbogárdi Rendőrkapitányság Ügyeletének jelentését a sértett bejelentéséről, miszerint volt barátja a Penny parkolójában zaklatta, fenyegette.
- A nyomozati iratok 61. oldalán a Sárbogárdi Rendőrkapitányság részéről a rendőr főtörzsőrmester és a rendőrőrmester által készített rendőri jelentés tartalma szerint, 2006. március 29-én 17 óra 45 perckor járőrszolgálat során, az út kereszteződésében találkoztak I.r. vádlottal. Szóban figyelmeztették, hogy ellene volt barátnője bejelentést tett bántalmazás miatt, felszólították, hogy a továbbiakban tartózkodjon a zaklatástól, amit az I.r. vádlott tudomásul vett és megígért.
- Az I.r. vádlott a másodfokú tárgyaláson elismerte, hogy a rendőrkörök tájékoztatták a bejelentésekről.

A másodfokú tárgyaláson felvett bizonyítás orvosolta a jelzett eljárási szabálysértést. Ugyanakkor az ítélőtábla a 2. tényállási pont első mondatában a „valamilyen módon tudomást szerzett” szövegrészt is pontosította a következők szerint:

„I.r. vádlottal a Sárbogárdi Rendőrkapitányság járőrei közölték, hogy magatartása miatt a sértett a rendőrségen bejelentést tett.”

A fenti pontosítással a tényállás 1. és 2. pontjai minden tekintetben megalapozottak, megfelelnek az iratok tartalmának és a bíróság átfogó, logikus mérlegelésének eredményeként tartalmazzák a történeteket.

A tényállás 1. pontjában a sértett sérelmére a vádlott azt elismerte, hogy nem engedte volt barátnőjét a kocsiból kiszállni. Ennek módját azonban a keze megfogásával jelölte meg és tagadta, hogy sérülést okozott volna. E védekezésével szemben a sértett következetes előadása, a nyombani rendőrségi bejelentés és az orvosi látogatás alapján megalapozott a tényállás rögzítése.

A tényállás 2. pontjában a II.r. vádlott önmagát is terhelő beismerő vallomása és az azt alátámasztó további bizonyítékok megnyugtatóan igazolták a történeteket. Kiemelést érdemelnek az igazságügyi orvosszakértői vélemény aggálytalan

megállapításai az elkövetés eszközéről és a bekövetkezett sérülésről, annak lehetséges további következményéről.

Miután a tényállás 1. és 2. pontjai egyaránt megalapozottak, az azokban foglalt tényállás irányadó volt a felülbírálat során.

Az irányadó tényállásból a megyei bíróság okszerűen következtetett az I.r. vádlott bűnösségére.

A védő a könnyű testi sértés vétsége és az életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérlete alóli felmentést a vádlott védekezése szerinti eltérő tényállásra alapozta. Ez az igénye azonban a tényállás megalapozottsága miatti perjogi tilalom folytán nem vezethetett eredményre.

Helyesen állapította meg a megyei bíróság, hogy a tényállás 2. pontjánál a vádlott alappal nem hivatkozhat jogos védelemre.

A vádlott nem önhibáján kívül került abba a helyzetbe, amelyben megszurta a II.r. vádlottat. Korábban is zaklatta a családot, a sértett rendőrségi bejelentése után felelősségre vonás szándékával ő ment a helyszínre. Magatartásával, kijelentéseivel provokálta a II.r. vádlottat. Az ezt követően őt ért ütést és az általa adott szúrást kölcsönös bántalmazásnak kell tekinteni, amelyben egyik fél sem hivatkozhat vétklenül megtámadott voltára és ebből fakadó jogi mentesülésére.

Ezért jogos védelem okán nem kerülhetett sor az I.r. vádlott felmentésére.

Az elsőfokú bíróság az ítélete meghozatalakor hatályos anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette az I.r. vádlott terhére rótt cselekményeket.

A 2008. évi LXXIX. törvény 1.§-a azonban 2009. február 1. napjától az előkészület beiktatásával módosította a Btk.170.§-a egyes bekezdéseinek sorszámozását. Ennek megfelelően az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének helyes jogszabályi megjelölése a Btk.170.§ (1) bekezdés és (6) bekezdés I. tételére változott.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen sorolta fel az enyhítő és súlyosító körülményeket.

Az ítélet tábla azonban az ügyészi indítvánnyal egyetértve további súlyosító körülményként értékelte az erőszakos jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, a garázda elkövetési módot és halmazat helyett a többszörös halmazatot.

Emellett további enyhítő körülmény, hogy a II.r. vádlott bántalmazása folytán az I.r. vádlott sérelmére is bűncselekmény valósult meg, valamint a jelentős időmúlás.

Figyelemmel az I.r. vádlott terhére és javára szóló valamennyi súlyosító és enyhítő körülményre és a bűncselekmények tárgyi súlyára, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartama arányos büntetés. Az ítélőtábla nem látta indokoltnak a próbaidő tartamának felemelését sem. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott fő- és mellékbüntetés összehatásában megfelelően szolgálja a büntetés célját.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét az előzőekben jelzett pontosítással a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében az I.r. vádlott tekintetében helybenhagyta.

Budapest, 2009. év április hó 14. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Rédei Géza sk.
bíró

A Fejér Megyei Bíróság 6.B.232/2006/21. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 2.Bf.32/2009/4. számú végzése folytán - az abban írt pontosítással - az I.r. vádlottal szemben 2009. április 14. napján jogerőre emelkedett és a börtönbüntetés kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2009. év április hó 14. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő